

ת"פ 44262/09/16 - מדינת ישראל נגד יניב בלס, דוד בלס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 44262-09-16 מדינת ישראל נ' בלס ואח'
לפני כבוד השופט עמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אבירן אסבאן

המאשימה

נגד

1. יניב בלס
ע"י ב"כ עו"ד אירית באומקורן
2. דוד בלס
ע"י ב"כ עו"ד אירית באומקורן

הנאשמים

הכרעת דין

כללי:

1. נאשם 2 הינו הבעלים של בניין ברחוב הרצל 61 בתל אביב (להלן "הבניין"). עמנואל לאמי הוא בעל עסק בבניין ביחד עם בנו עקיבא טל. בין עמנואל לאמי (להלן "המתלונן") לבין נאשם 2 קיים סכסוך אזרחי שנמשך מזה זמן רב. נאשם 1 הינו אחיינו של נאשם 2.
2. בתאריך 10.11.15 התרחש אירוע בין הנאשמים למתלונן ובנו שהינו תולדה של המתח והסכסוך האזרחי הקיים בין הצדדים.
3. התביעה טוענת כי בתאריך הנ"ל סמוך לשעה 13:00 הגיע נאשם 1 לבית העסק של המתלונן ודרש מבנו של המתלונן לפנות באופן מיידי פסולת שהושארה מחוץ לבית העסק.
4. עקיבא טל הסכים לפנות את הפסולת מאוחר יותר ובתגובה החל נאשם 1 לפזר את הפסולת במסדרון תוך כדי קריאות "אני אטפל בכך".
5. נאשם 1 הזעיק את דודו, נאשם 2, שהגיע למקום והלם בחוזקה בדלת בית העסק. התביעה טוענת כי נאשם זה גרם נזק במזיד לדלת בכך ששבר את מנעול הדלת. המתלונן ובנו ניסו למנוע מהנאשמים להיכנס לתוך בית העסק אך לא הצליחו בכך.

6. הנאשמים סירבו להיענות לדרישות המתלונן ובנו לצאת מתוך בית העסק.
7. התביעה טוענת, כי בהמשך דחף נאשם 2 מספר פעמים את המתלונן בחזהו. המתלונן מעד על מכשיר מדחס אויר שהיה במקום ונחבל בגבו.
8. במקביל תקף נאשם 1 את בנו של המתלונן בכך שרץ לעברו, הפיל אותו ארצה והחל להלום בו באגרופים בראשו, בעורפו ובגופו.
9. התביעה טוענת עוד כי נאשם 1 איים על בנו של המתלונן בכך שאמר לו כשסיגריה בוערת בפיו כי ישרוף לו את העיניים.
10. הנאשמים הודו בחלק הכללי של כתב האישום וכן אישרו כי היה אירוע בין הצדדים. הם כפרו בתקיפות, באיומים, ובהסגת גבול פלילית.

מהלך הדין:

11. נאשם 2 ניסה במהלך כל הדין להסיט את הדין לסכסוך האזרחי הממושך הקיים בינו ובין המתלונן. הבהרתי כי בתיק זה הבירור יעשה לעניין עובדות כתב האישום השנויות במחלוקת.
12. להבנת ההתרחשויות ביום האירוע ראוי לפרט את גרסאות הנאשמים בהודעות שמסרו למשטרה. למרות ניסיון המשטרה לחקור את שני המעורבים באותו יום, הדבר לא צלח כיוון שנאשם 1 לא הגיע לחקירה יחד עם דודו כפי שהבטיח, (ת/6) וכן התחמק מלסייע למשטרה באיתור דודו (ת/7).
13. לדברים שציינתי לעיל ראוי להוסיף את העובדה כי הנאשמים לא מצאו לנכון להתלונן במשטרה למרות שלפי טענתם הותקפו ע"י המתלונן ובנו.
14. הנאשמים זומנו לחקירה ביום 10.12.15 באותו יום רק יניב בלס התייצב לחקירה. בהודעתו באזהרה מסר נאשם 1 את הפרטים הבאים: א. הנאשם מסר כי באותו שבוע פנה אל בנו של המתלונן 4 פעמים בדרישה שיפנה את הפסולת במסדרון הקומה בו נמצא בית העסק של המתלונן - "ביום הרביעי.. ניגשתי אליו שוב והוא עדיין לא הסכים לפנות את הזבל שלו והתחיל לנסות לגרש אותי ולהעליב ואמרתי לו שאני לא מתעסק בזה וקראתי לדוד שלי שיבוא לשם...". ב. בהמשך תיאר הנאשם את השתלשלות הדברים בצורה מפורטת - "הדלת שלהם הייתה סגורה.. ודוד שלי דפק עוד כמה פעמים בדלת ועמנואל פתח את הדלת, דוד שלי ביקש ממנו שיוציא את הזבל כי זה מפריע וזה יפגע באנשים ועמנואל פשוט טרק את הדלת..". ג. בהמשך ציין נאשם 1 "דוד שלי המשיך לדפוק שוב ואז הבן של עמנואל יצא החוצה והתחיל לקלל וניסה להרים ידיים על הדוד שלי ואז אני נכנסתי להפריד ביניהם פשוט נכנסתי ביניהם ודחפתי אותו... אחרי שהפרדתי ביניהם ירדתי למטה וחיגתי ל-106 והגשתי תלונה על לכלוך..". ד. הנאשם אישר כי עישן סיגריה בתחילת האירוע. הוא הכחיש כי אמר שישרוף את העיניים של בנו של המתלונן, הנאשם ציין כי הוא ודודו דפקו בדלת המתלונן. הוא הכחיש כי נכנס לתוך בית העסק והכחיש גרימת נזק למנעול הדלת.
15. לאחר מאמצים נחקר נאשם 2 באזהרה בתאריך 10.02.16. בהודעתו מסר הנאשם את הפרטים הבאים: א. הנאשם פירט בהרחבה את הרקע לסכסוך בין הצדדים, טען כי התלונה השיקרית נגדו הוגשה נוכח תביעת פינוי שהוא הגיש נגד המתלונן. ב. הנאשם ציין כי מזה 25 שנים המתלונן לא משלם ועד בית, התקין מעלית שלא כדון,

הרס את חדר המדרגות. לגבי האירוע נשוא כתב האישום מסר העד " ..באירוע האחרון הוא עשה שיפוצים שלא כדין, הניח ערימת ברזלים וחומרי בניין במשך שבוע ימים בחדר המדרגות..." ג. הנאשם ציין כי באותו היום פנתה אליו אם שבנה נפצע בבטן- "עליתי למעלה לנסות לבדוק מה קרה, הייתה בהלה של האם. דפקתי לו בדלת, הוא פתח את הדלת בחריץ, הכניס לי פליק וסגר את הדלת על הידיים, התנפל עליי עם הבן שלו.. הפועל ראה אותי שהוא תקף אותי עם הבן שלו ובן אחי היה במשרד, עלה למעלה בבהלה וכל מה שניסה לעשות זה לנסות להוציא אותי מהידיים שלו ושל הבן שלו.." ד. הנאשם הכחיש כי פתח את הדלת בכח- " ..הוא פתח ודרך חריץ הכניס לי זבנג בפרצוף.." "לא נכנסתי כי הוא לא נתן לי להיכנס, הוא תקף אותי שהייתי בחוץ.." ה. בהמשך מסר הנאשם כי המתלונן סטר לו בפנים- " 3 ימים כאבה לי האוזן, לא מצאתי לנכון להתלונן כנגדו.."

16. בנו של המתלונן, עקיבא לאמי, מסר בעדותו כי ביום 10.11.15 נאשם מס' 1 ביקש ממנו לפנות פסולת ממסדרון הקומה- " ..אמרתי שאני אפנה את הדברים והיו חילופי דברים והוא דיבר אליי לא יפה.. לאחר כמה זמן ביקשתי שיעזוב אותי בשקט וסגרתי את הדלת. הוא הלך וחזר עם נאשם 2.."

17. בהמשך מסר העד כי נאשם 1 התחיל לפזר את הפסולת ודיבר בצורה תוקפנית- " ..לאחר מכן שני הנאשמים ניסו להיכנס לנכס, אני ואבי ניסינו למנוע מהם להיכנס לנכס, הם דחפו את הדלת ואנחנו דחפנו, והצלחנו לסגור את הדלת ויש מנעול שהוא לא חזק והם הצליחו לפרוץ אותו.."

18. העד מסר כי נאשם 1 רץ לעברו, הפיל אותו לרצפה והלם בו בראשו ובאוזנו ואיים לשרוף אותו כשסיגריה בפיו. העד ציין כי הוא הבחין שנאשם 2 דחף את אביו והיכה אותו בחזה. העד ציין כי האירוע היה בתוך המפעל וכי עובדים ששמעו את הרעש " ..ניסו להוריד את הנאשם הצעיר מעלי.."

19. בחקירתו הנגדית העד ציין כי המפעל שלהם נמצא בבניין קרוב ל-30 שנה. העד טען כי נאשם 1 פנה אליו לראשונה באותו היום. העד אישר כי הוגשו תביעות נגדם ע"י נאשם 2. הוא גם אישר כי יש עיכוב בחידוש רישיון העסק שלהם.

20. הסיגורית ציינה כי נאשם 2 שמתקשה בהליכה לא רצה לעלות שלוש קומות לכן שלח את אחיינו לבקש לפנות את הפסולת. העד השיב כי לא הייתה בעיה לפנות את הפסולת. לאחר חקירה ממושכת הודה העד כי באותה התקופה עשו שיפוצים במפעל וכי הפסולת (1-3/ס) נמצאת ליד הכניסה למפעל.

21. העד אישר כי לאחר פריצת המנעול נאשם 2 ניסה להיכנס פנימה והוא ואביו דחפו אותו החוצה " ..ניסינו למנוע את הכניסה שלו.." העד דחה את דברי הסיגורית לפיהם נאשם 1 הוזעק בשלב זה לעזור לדודו וטען כי נאשם 1 היה במקום.

22. העד נשאל האם היו דחיפות הדדיות בין אביו לנאשם 2 והשיב " ..אבא שלי התגונן, אם מישהו נכנס לתוך הבית ברור שאני אתגונן.." העד ציין כי לא ראה את אביו נופל.

23. העד ציין כי שני הנאשמים נכנסו למפעל האחד לאחר השני. הוא הצליח להבחין מה קורה לאביו עד שהופל על ידי נאשם 1.

24. נאשם 2 ביקש תחילה לייצג את עצמו ולכן חקר את העד חקירה נגדית. בהמשך הביע נאשם זה את הסכמתו כי עו"ד באומקורן תייצג אותו.

25. לשאלות נאשם 2 מסר העד כי הוא לא ביקש להזמין אותו למפעל וטען כי אינו זוכר כמה זמן הפסולת הייתה מונחת בחדר המדרגות. העד אישר כי אמר לנאשם 1 שהוא מתנהג כמו אבו ענטר בגלל שפנה אליו באלימות מילולית.
26. העד ציין כי הצו שניתן בבית המשפט קבע כי אסור לנאשם 2 להיכנס לנכס שלהם כי הדבר מותר לעורכי דין של כונס הנכסים.
27. העד הוסיף כי העובדות שלו לא ראו את הכניסה בכח למפעל והן הגיעו כששמעו צעקות והבחינו באלימות נגדו.
28. בעדותו בפניי ציין המתלונן עמנואל לאמי כי נכנס לבית העסק לפני כ-30 שנה. נאשם 2 ניסה פעמים רבות לפנותו מהנכס. העד אישר כי נאשם 1 דרש לפנות את הפסולת שהוציא למסדרון. העד מסר כי אמר ליניב שאינו מכיר אותו וביקש שיביא את "בעל הבית". כעבור זמן קצר חזרו שני הנאשמים למקום.
29. העד אישר כי למרות שביקש להביא את בעל הבית הוא ניסה למנוע את כניסתם של הנאשמים לבית העסק "... אני ניסיתי למנוע את הכניסה וסגרתי את הדלת והם דחפו אותי, זרקו אותי לכיוון הקומפרסור ונפילתי על הקומפרסור ואז קיבלתי איזה שהוא הלם ואז דוד בלס בא והרביץ לי..." העד ציין כי נאשם 1 לא פגע בו אלא תקף את בנו. הוא הוסיף כי לא ראה את פרטי התקיפה. העד מסר כי העובדים במקום הפרידו את הניצים.
30. בחקירתו הנגדית הכחיש העד כי במקום נעשה שיפוץ אך אישר כי הפסולת המופיעה ב- 1/ס-3/ס שייך לבית העסק שלו. העד הכחיש כי הפסולת הייתה במקום שבוע וטען כי לכל היותר זה הונח יום קודם.
31. לשאלות הסניגורית השיב העד כי לא נגע בנאשם 2 וטען כי שני הנאשמים דחפו ביחד את הדלת והצליחו לפתוח אותה. הוא חזר וטען כי שני הנאשמים פרצו את הדלת. העד מסר כי האירוע היה בתוך בית העסק בסמוך לכניסה. העד טען כי כתוצאה מהנפילה על הקומפרסור בעיות הגב שלו החמירו.
32. בנוסף למתלונן ובנו העידו מטעם התביעה עובדות בבית העסק של המתלונן שהיו עדות לחלק מההתרחשויות.
33. מעדותה של סימן טוב אנה עולה כי היא שמעה צעקות מהצד השמאלי של הכניסה, יצאה לראות מה סיבת הצעקות "...ראיתי את עקיבא שוכב על הרצפה ונאשם 1 שכב מעליו ונתן לו מכות בפנים, אגרופים בגוף .. אמרתי לו שיפסיק... ניסיתי לדחוף אותו ודחפתי אותו וצעקתי מה השטויות האלה..." לאחר שזכרונה רוען מסרה העדה "... נאשם 2 תפס את עמנואל ואמר 'מה הוא שם לי זבל'..."
34. בחקירתה הנגדית מסרה העדה כי פיטרו אותה מהעבודה ואינה עובדת יותר בבית העסק.
35. מעדותה של עובדת נוספת ניסא חנום ממדוב עולה שהיא שמעה רעש מכיוון הדלת. היא ראתה כי הדלת פתוחה נאשם 1 שוחח עם בנו של המתלונן. "... אחרי 10 דקות רבע שעה חזר עם הבן אדם המבוגר הדלת הייתה סגורה והיה צלצול, יש פעמון בדלת. עמנואל הסתכל וראה שזה נאשם 2 ולא רצה שיכנס וסגר את הדלת בלי לדבר, אחרי זה הבחור דחף בכח ושבר את המנעול. לא ראיתי את זה..."
36. העדה מסרה כי נאשם 1 החזיק את בן המתלונן והיכה בו במכות אגרופ. העדה הוסיפה גם שראתה בעיטה מצד נאשם זה כלפי בן המתלונן.

37. עובדת נוספת לריסה גוייסנוב מסרה בעדותה כי אינה עובדת יותר במפעל של המתלונן. העדה ציינה - "שמעתי רעש בדלת הכניסה, נכנס הבן אדם הצעיר, הוא עמד בכניסה תפס את עקיבא בצוואר ועקיבא נפל..". העדה מסרה כי נבהלה ועזבה את המקום. היא שמעה את ניצה צועקת "מה אתה עושה תעזוב אותו". העדה מסרה כי בשלב זה נכנס נאשם 2 למפעל והיכה את המתלונן בבטן.
38. העדה מסרה כי ראתה שהדלת יצאה מצירה ולא ידעה להסביר מדוע היא היחידה שראתה זאת.
39. בעדותו בפניי מסר נאשם מס' 1 גרסה שונה מהגירסה שמסר במשטרה. העד מסר כי באותו היום הגיע במקרה לדוד שלו " .. ובדיוק איך שהגעתי הייתה שם התקהלות של שכנים שצעקו והתלוננו ואמרו שמשלמים סתם כסף.. התחלתי להזיז את הזבל. בזמן שהזזתי את הזבל הבן פתח את הדלת והסתכל עליי..." העד טען כי בנו של המתלונן פנה אליו במילים לא יפות וביקש ממנו לעזוב את המקום " .. זה היה פעם ראשונה שעליתי אליהם..".
40. העד מסר כי בנו של המתלונן ביקש ממנו לקרוא לדוד שלו ואמר לו כי ידבר רק עימו. העד מסר זאת לדודו שעלה לשוחח עם המתלונן ובנו- " .. באיזה שהוא שלב הוא עלה למעלה. נשארתי למטה ליד המשרד אז הגיע אחד העובדים בחניון, הוא אמר לי שיש בלאגן למעלה מרביצים לדוד שלך, עליתי למעלה וראיתי סיטואציה לא נעימה. ראיתי את הבן תופס את דודי מהעניבה.. הדפתי את הבן מדודי והבן נפל על הרצפה, כדי שלא יקום התכופפתי והנחתי את ידי עליו.. אני זרקתי את הסיגריה שהייתה לי לפני במדרגות זרקתי את הסיגריה על הרצפה..".
41. בחקירתו הנגדית לא ידע העד להסביר את הסתירות בין דבריו במשטרה לעדותו בפניי. הוא טען שהוא לא עיין בדבריו וכי החוקר לא רשם את כל מה שהוא אמר. העד הכחיש את הטענה כי שינה את גרסתו לאחר ששמע את גרסת דודו במשטרה.
42. נאשם 2 מסר בעדותו בפניי כי הפסולת במסדרון ליד בית העסק של המתלונן הייתה במקום למשך שבוע ימים. העד ציין כי אין מעלית והדיירים עולים לקומה דרך הכניסה הזו. העד מסר כי ביקש מנאשם 1 לעלות ולבקש לפנות את המסדרון- " ..ביקשתי מיניב שלא יריב ולא יתווכח.. אני גם מכיר את יניב הוא בחור שחושב שאי אפשר לדבר איתו גבוה. אני תמיד נוהג להזהיר לפני שאני שולח..".
43. בהמשך מסר הנאשם כי אחיינו חזר ואמר לו שדיברו אליו לא יפה וביקש ממנו לטפל בבעיה. הוא הגיע לבית העסק, דפק חזק בדלת, הדלת נפתחה והמתלונן היכה במכת אגרוף בצד ימין בצוואר קרוב לראש. הנאשם היה מופתע כיוון שדבר כזה לא קרה ביניהם למרות היחסים המתוחים מזה עשרות שנים.
44. הנאשם אישר כי ניסה לפתוח בכח את הדלת " .. אחרי דקה או שתיים הבן שלו בא, הוא ניסה לדחוף אותי.. ניסיתי לתפוס לאבא את הידיים שלא יכה אותי שוב... הבן דחף אותי הצידה ומשך אותי בבגדים..".
45. בהמשך הוסיף הנאשם כי בנו של המתלונן " .. מעד ונפל. גם בשלב זה הזהרתי את האחייני שלי לא להרים יד הוא החזיק אותו חזק, לא נתן לו לקום ואמר לו 'אתה לא תתקוף את הדוד שלי' "... " ...היו הרבה אנשים שם, גם שכנים, גם אנשים, היה איש הוצאה לפועל באותו יום קיבלתי החלטת הפטר זה היה שמחה גדולה אחרי 18-20 שנה.. " .. אחרי שהמשטרה זימנה אותי הבנתי שהגישו נגדי תלונה..."
46. מטעם ההגנה העיד משה דבורה שנותן שירותי המצאת מסמכים למשרדי עורכי דין. העד מסר כי בתאריך 10.11.15 מסר מסמך משפטי לנאשם 2. (עדותו של העד נשמעה ביום 10.04.18)

47. בעדותו מסר העד כי הגיע למשרדו של דוד בלס בסביבות השעה 12:15-12:30, שאל במשרד היכן דוד בלס נאמר לו שעלה לקומה השלישית. הוא עלה לאותה קומה במדרגות "... בדיוק ראיתי את דוד בלס דופק בדלת.. הוא דפק בדלת בחוזקה לא יודע למה.. פתחו את הדלת אדם מבוגר. ראיתי הוא נותן לו אגרוף.. ניסו בצורה כל שהיא לדחוף אותו החוצה. זה נמשך דקה או שתיים הבן של האדם שנתן אגרוף תפס את דוד בחליפה ומשך אותו. היו שם ברזלים. עלו עובדים של דוד וניסו להפריד. נאשם 1 דחף את הבן של בעל המקום והוא מעד.. אחרי האגרוף הכל התבצע בחוץ..." העד מסר כי לא התערב והמתין בצד.

48. בחקירתו הנגדית מסר העד כי זכר את האירוע כיוון שבאותו יום הייתה לו תאונה קלה. העד מסר כי נאשם 1 הגיע למקום שתיים שלוש דקות אחרי תחילת האירוע. העד לא זכר אם נאשם זה עישן סיגריה והוסיף "... פתחו את הדלת וכולם יצאו החוצה.." העד טען כי במקום היו חמישה גברים ואולי אישה אחת.

49. העד טען שהנאשם כלל לא פנה אליו אלא רק הסניגורית דיברה איתו. העד הוסיף כי לראשונה הסניגורית דיברה איתו יום לפני העדות וביקשה ממנו להגיע לבית המשפט.

הערכת העדויות:

50. בתיק הזה הגרסה הקרובה ביותר להתרחשויות נמסרה על ידי בנו של המתלונן. עד זה עשה עלי רושם אמין, הוא לא הגזים בתיאור מעשיהם של הנאשמים ואף לא הסתיר פרטים שלא היו נוחים מבחינתו.

51. גרסתו של נאשם 1 בבית המשפט היא גרסה שקרית וניסיון להתאימה לגרסה שנמסרה על ידי נאשם 2 בחקירתו המאוחרת יותר במשטרה. עד זה עשה עלי רושם בלתי אמין לחלוטין. האירוע האלים המתואר בכתב האישום נמשך 2-3 דקות נוכח הצעקות שנשמעו התערבו עובדים שהיו בסביבה והפרידו בין הצדדים.

52. נאשם 1 לא יכול היה להגיע לזירה תוך זמן כה קצר גם לפי גרסת נאשם 2. לפי גרסה זו לאחר שהמתלונן נתן "פליק" "סטר" מחריץ הדלת שבהמשך עדותו בפני נפתחה לרווחה לצורך מתן אגרוף, עובד שלא התערב בנעשה יורד שלוש קומות ללא מעלית להזעיק את האחייך שעולה 3 קומות ברגל ורואה את בנו של המתלונן תוקף או מנסה לתקוף את דודו, דברים שהדוד עצמו אינו רואה.

53. עדותו של העד דבורה אינה ראויה לאמון, עד זה מסר פרטי פרטים שחלקם סותרים את גרסאות הנאשמים עצמם שנתיים וחצי לאחר האירועים. העד זכר במפתיע את הנקודות השנויות במחלוקת בדומה לגרסת נאשם 2 כשלטענתו לא שוחח על כך עם איש עד יום לפני מסירת עדותו בפני.

54. בין הצדדים התנהל ויכוח בסוגית זמן הגעתו של העד לזירה ביום האירוע, מזכירות בית המשפט המחוזי מסרה: "...פסה"ד בתיק פש"ר 1166.00 ניתן ביום 10.11.15 ע"י כבוד השופט ברנר בשעה 12:19. על פי רישומי המערכת, מאחר ובאותו היום הייתה תקלה בדיוור, לא ניתן היה לשלוח את פסק הדין ולכן הומצא בפקס לצדדים בשעה 14:19.

גם אם אניח כי העד יכול היה טכנית להיות במשרדו של הנאשם בסביבות השעה 13:00 אין בכך כדי לשנות את התרשמותי השלילית ממנו כפי שפורט לעיל.

55. נוכח התרשמותי הכללית מעד זה והדברים הנוספים שציינתי אני קובע כי עד זה לא מסר עדות אמת.
56. המתלונן ניסה לצמצם את היקף המטרד שנגרם לדיירים ואף ניסה להסתיר כי בבית העסק שלו מבצעים שיפוצים. העד גם הגזים בתיאור הפגיעה בה נפגע כתוצאה ממעידתו לעבר המדחס במפעל. עד זה גם ניסה לטעון כי לא דחף חזרה את נאשם 2.
57. אני מאמין לעד זה כי שני הנאשמים הגיעו יחדיו לבית העסק, הלמו בדלת ונוכח סירוב המתלונן ובנו לפתוח את הדלת הצליחו לפרוץ אותה. נאשם 2 דחף את המתלונן שניסה לדחוף אותו בחזרה אל מחוץ לבית העסק. כתוצאה מדחיפות נאשם 2 המתלונן מעד ונפגע ממדחס שהיה במקום.
58. נאשם 1 התנפל על בנו של המתלונן, היכה בו באגרופיו.
59. אני קובע כי למנעול הדלת נגרם נזק קל כתוצאה מהדחיפות על ידי שני הנאשמים. התביעה לא מצאה לנכון להאשים את הנאשמים בעבירה של גרימת נזק בזדון. לא מצאתי לנכון לבחון אפשרות של הרשעה בעבירה זו שלא יוחסה לנאשמים.
60. נאשם 1 מסר בהודעתו במשטרה כי פנה למתלונן ובנו במשך 4 ימים לפנות את הפסולת. נאשם זה אישר בהודעתו כי היה נוכח במהלך כל התקרית יחד עם דודו, כאמור הכחשתו לגבי פרט זה בעדותו בפני היא שקרית.
61. העובדות שהיו עדות תביעה עשו עלי רושם אמין. שתיים מאותן עובדות לא עובדות יותר במפעלו של המתלונן. כל אחת מהעדות הבחינה בפרטים שונים חלקם ציינו שחששו ורצו להתרחק מהזירה.
62. התרשמתי כי העדה סימן טוב אנה תיארה בצורה המדויקת ביותר את מה שאירע. דברי העדה פורטו בסעיף 33 להכרעת הדין. **סיכום:**
63. נוכח הדברים שציינתי לעיל הגעתי לידי מסקנה כי התביעה הוכיחה במידת הוודאות הדרושה במשפט פלילי את המעשים המיוחסים לנאשמים. אני מרשיע את הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.
64. הערות לסיום: היה ראוי שהמתלונן ובנו יפנו את הפסולת הרבה זמן קצר לאחר הנחתה במסדרון, כמו כן, היה ראוי לקיים שיחה תרבותית בתוך בית העסק במקום להתנגד בתוקף לכניסת הנאשמים למפעל.
- אין כמובן בהערות אלה כדי להצדיק את מעשי הנאשמים.

ניתנה היום, ה' אב תשע"ח, 17 יולי 2018, במעמד הצדדים